

Kolera ellen!

BORKIVONAT!
Csakis
szerecsen

fejfel
valódi,
hamisítványoktól
óvakodjanak!
Kapható a legfinomabb fűszer-, csemege- és gyógyfűkereskedésekben, gyógyszertárakban, kávéházakban és cukrázdákban.
Vezérképviselők:
Pflau és Társa,
FIUME.
(399.)

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . 10 ft. — kr.
Félévre . . . 5 — —
Negyedévre . . . 2 — 50 —
Egy hóra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
lap szellemi érettségű illetők minden külföldi és szerkesztőségbe (Főir 1828 sz.) barmintve küldendő.
Előfizethető helyben:
Telegr. K. Lajos Könyvtárosokéban és a kiadóhivatásban. (Főir 1828 sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVETÉLÉVEL.

Hirdetési díj:
Négy hasábolos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alkalmán jutányos áron vételek fel. Helyz. díj minden külön bejelölésért 30 kr.
Hirdetési vagy reklámú magában foglaló újságilag sora 50 kr.
Nyilvántartási költségek minden petit sora 50 krajczár.
Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatásban. Főir 1828 sz. alatt.)
Kéziratok nem adtnak vissza.

Uralkodók Köszegen.

(H.) Császárokat, királyokat, királyi hercegeket fogadott vendégeül Köszeg városa, a melyet a hős Jurisics oly vitézül védelmezett a törökök ellen. A kis-csinnye város utcáin léparadat tolong, házai fel vannak díszítve — és a mi a legbecsebb, még csendőrség sincs a városban; a községi négy szál hajdu tartja fenn a rendet s oltalmazza a fejedelmi vendégeket.
A hadgyakorlatok jelentőségéről, az idegen vendégek megjelenésének fontosságáról már szólottunk s még szólni is fogunk. Ezúttal arról akarunk megemlékezni, ami a hadgyakorlatok lefolyása után történik, illetőleg nem történik.
Történik az, hogy a fejedelmi vendégeket elviszik vadászatra a bélyei vadakat irtani. Nem történik az, hogy elhózzák őket Budapestre, Magyarország fővárosába, hogy itt fogadják a magyar király.

Meg nem bocsájtható mulasztás az, hogy a külföldi fejedelmi vendégekkel elkerültek Budapestet. Nem azért mondjuk ezt, mintha ily nagy urak látogatása boldogítana bennünket. Hanem azért, mert ebben a dologban is felfedezzük, látjuk azt a bécsi kezet, mely ökolbe szorult, mihelyest Magyarországról van szó.

A külföld előtt hazánk nem más, mint Ausztria egyik tartománya; királyunk csak osztrák császár. Attól féltek a mi legjobb akaróink ott Bécsben, hogy ha ő felsége Budapesten fogadja a királyi várakban fejedelmi vendégeit ez előttük is, a világ előtt is Magyarország olyan különállásának nyilvánítása, melyet Bécs soha nem fogad el a maga jószántából.
Érzik ezt a magyar hivatalos körök is hogy nemcsak az alkalommal, hanem máskor is és mindenkor diplomáciai ügyeknél mellőzik és mellőzték a magyar fővárost. Bevallani nem merték, hanem kifogásokat koholtak. Azt mondták, hogy a királyi várak szűk, most meg azt állítják, hogy a trónterem nincs készen.
Hát a kis Köszegen a katonai al-

reáliskola helyiségeiben jobban el tudják látni a német császárt, mint a budai várakban? Hat Bélyén több kényelmet és szórakozást tudnak nyújtani a fejedelmi vadászoknak, mint Budapestben?
Üres kifogások, mesebeszéd. Az igazi ok az, hogy Bécs szemében Budapest is csak olyan tartományi város, mint Köszeg, habár valamivel nagyobb is. Fejedelmi vendégeket csak Bécsben lehet fogadni. Ott azután nem is kell a burg, megfér a német császár a schönbrunni kastélyban is — de a budai királyi várakban nem.

Világos ebből, hogy a fejedelmi vendégeket a legfőbb hadur fogadta, véletlenül épen magyar területen, mert itt volt alkalmas hely a hadgyakorlatokra. Az osztrák-magyar hadsereg vendégei ők, nem a magyar királyéi. . .
De azért a föld nyugodtan forog tovább és Budapestet büszkén nevezzük székes fővárosnak!

BELFÖLD.

Vay Miklós báró leköszön. Mint a P. L. megbízható forrásból értesül, Vay Miklós báró koronaőr és a főrendiház elnöke betegeskedik, s azért októberben felszem megy a fővárosba. A nevezett lap szerint Vay báró le fog köszönni a főrendiházi elnöki méltóságáról is.

Kivételes rendszabályok Erdélyben. A legutóbbi minisztertanácsban, mely főleg a képviselőház elé terjesztendő törvényjavaslatokkal s a képviselőház özi programjának megállapításával foglalkozott, szóba került — mint felhivatalosan jelentik — a kivételes rendszabályok Erdélyben való alkalmazásának eshetősége is a román igazgatással szemben. Határozat azonban nem hozott.

Szászok az egyházpolitika ellen. E hó 13-án a szászok Brassóban tiltakozó gyűlést tartottak a kormány egyházpolitikája ellen, melyen leginkább az ifjuság volt képviselve. Dr. Lurtz nyitotta meg a gyűlést beszéddel, s egy beadványt terjesztett elő, mely a központi választmányhoz küldessék, s a melyben azt fölkerik, hogy az egyházpolitika ellen foglaljon állást. — Ezt a beadványt a gyűlés egész termében el is fogadta.

Majd nyüzsgő város fénye tűnt szemembe
Egy forró nyári napnak alkonyán,
S azt hittem én, hogy majd e fenyőzönbe
Dicső multjában látom szép hazám!
Azt hittem én, tapasztalatlan gyermek,
Mi fenyés, szinte oly fenyés való!
Nyelvet szeretni, itt szeret csak nemzet,
S csak itt lehet, s van ehhez fogható!

S mit láttam én? oh halga-s, halgass ajkam.
Ne mondd el másnak, ezt a csuf valót!
Eleg, ha én, ily fajon tapasztaltam,
A melyhez nincs, és nem lesz fogható!
Csak multja volt, az én szép nemzetemnek
Jelenje nincs, az régen elveszett. . . !
S hiába küzd, mert ő csak idegennnek
Hódolva nyit meg legelső helyét!

Költő szava! mely minden más hazában
Ígét hirdet ki saját népének,
Honunkban él, de csak koldus ruhában
Teremthet, s ölthet eszmét lelkinél!
Művészetének, mégis szegyenkezve
Imitt-amott, ha nyujt talán labert. . .
Dicső multjára mit sem emlékezve
Ezrekkel áldoz más hon nagyjáért!

Ez az mi faj, mi vért kerget arezomba
S eszembe jött egy agg jósnak szava:
Bár szenderegnek gyermeki almomba
S altna zeigő kis madár dala!
A fenyés álmon ismét eltűnődém,
A mint a gyermek s ifju egykoron.
Hazám fölött így tovább nem törődém
Hisz róla szépet s dicsőt álmodom!

Tompa Kálmán.

KÜLFÖLD.

A cseh forrongás. Mint Taborból jelentik, két prágai jogász, az egyik egy szálitónak, a másik egy tanítónak a fia, a rendőrség épp abban a pillanatban fogott el, amikor a közszegháza levő kétféle süst be-mocskolták. Az illetőket átadták a törvényszéknek.

Arnauták betörése Szerbiába. Belgrád, szept. 17. A belügyminiszteriumhoz érkezett jelentések szerint az arnauták betörték a szerb területre és Závör községben megöltek két parasztot, elhajították juhnyájukat.

Vörös zavargások Spanyolországban. Madrid, szept. 17. A montblanci zavargások alkalmával megölt egynék temetésénél vérestüntetések fordultak elő. A kedélyek rendkívül izgatottak; az alcaí ezred egy része rokonszenvvel viseltetik a zendülők iránt, kik az adók megfizetését megtagadták. Számukat letartóztatták.

A községi nagy napok.

Szeptember 17.

Emlékezetes találkozó színhelye a vasmegei igénytelen városka: a kies Köszeg. Három uralkodó, hét főherceg és egyszemű külföldi méltóság gyűlt itt össze, hogy megnézzék hadseregünk kiképzését és harcra-termettségét.

Eddig minden a megállapított program szerint folyt le. Délután félgyakor megérkezett a szász király, egy félóra múlva pedig Vilmos német császárral és fenyés kíséretével rohogott be a különvonat a községi feldisztelt pályaházba.

Vasárnap délelőtt királyunk a tisztelgő küldöttségeket fogadta. A király által mondandó beszédek közül legnagyobb érdeklődéssel azt a választ vártuk, amelyet a román kath. klérusnak fog adni. Sokan azt hitték, hogy a főpapság erős intést fog kapni az egyházpólitikai kérdésekben kifejtett agitációja miatt s e mellett talán nyilatkozatot is fog tartalmazni a polgári hazaságra nézve.

A király válaszában azonban csak igen gyöngye vonatkozás történt mindezekre. . . Remélem — így szót a többi közt a király, — hogy a klérus buzgóan fog közreműködni azon célra, hogy az állam és az egyház méltóságának megóvása mellett a közérdeknek az országban csorbát ne szenvedjenek. . .

E válaszból ugyan senki sem képes kiolvasni: beleegyezett-e hát királyunk a polgári hazaság életbeléptetésébe, vagy sem? Meglepetést szült azonban az a válasz,

Köszeg.

(B-t) Néhány napra valóságilag Európa középpontja lett Köszeg városa. Három koronás fő ad ott egymásnak találkozó és ropant számú katonaság tart hadgyakorlatot. A külföldön és az országban rendkívüli az érdeklődés a községi események iránt.

E nevezetes alkalomból érdekesnek tartjuk elmondani Köszeg történetét.
A kis fenyésű város Vasvármegye északi határszélén terül el gyönyörű hegyek alján, a Gyöngyösnék a rómaiak által vezetett kristálytisza forrásvíze mellett.

Az Árpádok idejéből fenmaradt okmányok 1248-ban említik először Köszeg várát. IV. Béla király az Osl-nemzetiségből származott Herbold grófot, elismeréséül annak, hogy a Frigyes császár által elfoglalt hegyi várat visszavivta, egy birtokkal ajándékozta meg. E várnak már alig akadni egy kis nyomára. He-lyén, egy a földből még kizakiduló falrészlel nyomán, a községi életrevaló turista-osztály újabb ásatásokat végeztetett, melyeknek eredményeként most egy körülbelül 25 méter hosszú és helyenkint 1—2 m. magas ugynevezett alapfal látható. — E falazat egészéből vagy részéből, emlékeink szerint Zsolt fejedelm várát építették, a hogy őseink e hazába való bejövételük alkalmával mindenütt, a hol római castrumokat vagy vallumokat leltek, építettek. Zsolt volt az, ki e várat a községben kizakiduló sziklaról Köszegnek nevezte el, mely elnevezés több az alsó vár és a városra is átszállott.

Köszeg legfontosabb szabadalmait az Anjouknak köszönni. Róbert Károly király egyik vezére, Köcski Sándor, megvervén (1327-ben) a városnál a lázongó Német-Ujváriak seregét, Köszeg királyaink birtokába ment át és a

amelyet a dunántúli törvényhatóságoknak, adott hogy az ámitó jelszavak és a meddő ígéretek befolyástól óvják a népet, mert a 67-iki kiegyezési alap megingatása ellenkezik nem csak az ország és a monarchia érdekeivel, de ő felsége uralkodó köteleivel is.

Első pillanatra úgy tetszik, mintha e szavak éle a függetlenségi párt ellen irányulna. Amde ilyenféle figyelmeztetésre nálunk sem ok, sem szükség nem volt ezúttal. A függetlenségi párt, melynek képviselői közt meghasonlítás, fájdalom, — ez idő szerint nagyon esőndes.

Nem véltünk tehát csalódní, midőn azon nézetünknek adunk kifejezést, hogy a kiegyezési alaphoz való erős ragaszkodás hangoztatása voltaképpen a lázongó cseheknek szól, a kik a mostani kötés megbontásával talán triallismusról ábrándoznak.

A legnagyobb feltűnést mégis az izraelita köldöttség rideg fogadtatása keltette. Azt mondják, hogy ez azért történt, mert Borossbesen az izraeliták, kiknek a fogadás napján éppen ünnepük volt, nem tisztelegtek a királlyal.

A fogadtatás után a törvényhatóságok küldöttségei a miniszterelnöknél és a belügyminiszternél is tisztelegtek főispánjaik vezetésével.

A fejedelmi vendégek megérkezése.

Köszeg, szept. 17.

A községi királylátó napok fénypontja ma volt. Gyönyörű meleg nap viradt a városra, mely kora reggel már talpon volt. Az utcákat sok ezer főnyi községbe szállta meg nézve a királyi fogadásra felvonuló küldöttségeket. A város főutcaja mentén felállított öt tribün egész nap tömve volt elegáns hölgyekkel.

A fogadtatás a legszebb rendben folyt le. A királyi folyosón egybegyűlt küldöttségek Wekerle miniszterelnököt és a népszerűbb főurakat megjeleneztek, ellenben Tisza Kálmánt a zalamegyeiék megbaguzolták.

A fogadtatásnál Wekerlének a király nemetűl ezt mondta:

— Lesz e csend végre az oláhok közt? Valóban, itt volna már az ideje!
A királyi szó rendkívül nagy szenzacziót keltett.

D. u. 2 órárt kezdve egymás után vonultak ki az összes itt időző méltóságok a pályaházba.

Három óra után megjelentek a főhercegek s nem sokára a király is, a ki szász uhlanus ezredesi egyenruháját viselte. Érdekes volt, mikor az öreg szász király örvendezve leszállt a vasuti kocsiából s kétszer megcsókolta a mi királyunkat.

soproniakéhoz hasonló szabadalmakkal lón megajándékozva. A király 1228-ban kelt kiváltság-levelével a ruga-nak nevezett kir adó alól mentette fel a várost, melyet 1336-ban, 1337-, valamint 1341-ben újabb s újabb szabadalmakkal reszeltetett. Sokat tettek Köszeg érdekében Nagy Lajos és neje, Erzsébet, kik a városban többször megfordultak és (1353, 1363, 1366, 1370-ben) nevezetes privilégiumokkal tüntették ki polgárait. Zsigmond király Köszeget 1392 körüljéserekepén Gara Miklósnak (III.) és utodainak adta. E család 1403—1407 között Köszegen új templomot építtetett, mely ma a benecések és a város egyik legrégebb épülete. A got stílusban épült szép egyház csucsíves boltozatán a szentély előtti zárókő még ma is a Garák czimere s mutatja vértnek udvarában a tátotszáju kigyót. Emlégetik, hogy az eredetiségéből sokat vesztett templomot a derék beneczésend a közel jövőben helyreállítatja. A Garaktól Köszeget furcsa ürügy alatt Frigyes császár ragadta magához, kitől azt 1482-ben Matyas király rohammal vette vissza. 1490-ben Csolnoki Albert alvárnagy Köszeget minden kényszerítő ok nélkül átengedte Miksa c-ászárnak, kinek birtokában az Ulaszó és Miksa között az ország tudta és beleegyezése nélkül létrejött egyezség alapján nemcsak hogy megmaradt, hanem tovább másfél századnál Ausztriahoz volt kapcsolva és ez időn át csak egyháziilag tartozott a győri püspök joghatósága alá. I. Ferdinánd jutván a magyar trónra, ez 1529-ben Köszeget zálogba adta kedves emberének, Jurisics Miklósnak, ki azt 1532-ben minden külső segítség nélkül hősi-leg megvédte a török támadás ellen.

Az említett év augusztus 5-én (Havi Boldogasszony napján), mely ekkor hétéfőre esett, közeledett Köszeg felé a török roppant hadsereg, melynek felvonulása péntekig tartott

Egyéb fertőző betegségek ellen!

8476 93 számú körrendeletével ajánlva
Fertőtlenítés.
Klozettek!
Fertőtlenítő és szagtalanító tözgepor! Tözgepor!
Mindennemű tözgegyártmány nagy rakára. Különlegesség: emberi- és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város tisztítási- és elfuvarozási vállalatok szervezése. Mütrágyagyártás. Képes gyűzekkel, részletes tervekkel és költségvetéssel minden szolgálatot az igazgatóság.

DÁJA

(szemben)
romda.
akodalmi meghívókat.
ÁRTYÁKAT.
ETLAPOKAT.
pontosan eszközöltetnek.
czimzendők.
pílapja a
és vidéki
szközöltetnek.
nyomatványokat izléses beosztással
rakon.
ok készletben tartatnak.
pontosan teljesítetnek.

A szász király kíséretében egész sereg szász tábornok jött. Vele jött a connaughti herceg is, a ki feltűnően hasonlít Viktória királynőhöz. Érdekes alakok voltak a kíséretben jött angol huszárok.

Az öreg szász király megérkezése után érdekes jelenet következett.

A király, Albrecht, Rajner és Vilmos főhercegek a pályához egy szobájába vonultak, ahol átöltöztek. Mindegyik a saját porosz ezrednek ezredesi egyruháját öltötte fel. A király öt perc alatt öltözött át.

Igy várták a német császár megérkezését. A német császár külön udvari vonaton, óriási zöld és sárga kocsijaival, pontban négy órakor robogott be a pályaudvarba.

Vilmos német császár roppant kísérettel jött. Tábornokai valóságos óriások.

A német császár magyar huszárezredesi egyenruhát viselt a fején csáko volt. Kiugorva kocsijából, királyunkat kétszer hevesen megölelte és megcsókolta, azután katonás gyorsasággal haladt el a díszszázad előtt. — Közben örövendve rázta meg régi ismerősei, a főhercegek kezét.

A császár napbarnított arcával, katonás széjjel fésült bajszával, beilendett típus magyar huszárnak.

Barátságos, férfias fellépése igen kedvező benyomást tett a meghódítá szíveket. Különösen zajosan megjelöntek, mikor a király magyar minisztereit bemutatva a császárnak.

Két fehér ló által húzott kocsin vonult be a két uralkodó s utána a kíséret és fogadó sereg.

A bevonulás egy óráig tartott s legalább 600 fogat vett részt benne.

Az udvari ebéd és estély.

Este fél hét órakor 86 teretű udvari ebéd volt; ezek közt 71 teretű a nagy étteremben, 15 egy mellékteremben volt elhelyezve. A cserle alkalmával azonban az összes vendégek együtt voltak.

Királyunk fél hét óra előtt a szász királyllyal, a ki megérkezése után hozzá jött dolgozó szobájába, valamint az összes főhercegekkel az egész hosszú folyosón végig Vilmos császárhoz ment és elkísérte őt az étterembe.

Toasztokat nem mondottak, mivel ezzel is ki akartak domborítani az egész találkozás katonai jellegét. Az uralkodók egyszerűen koccintva ittak, egymásnak egészségére.

A német császár királyunk jobb oldalán ült, a szász király pedig balján.

Az estély, hivatalos néven fogadás, az udvarnál 8 órakor vette kezdetét és fényesen sikerült.

Közel kétszázan voltak hivatalosak. — A külföldi fejedelmi vendégeken kívül ott voltak főhercegeink, a főmélóságok, egyháziak, főispánok, alispánok, a küldöttségekben megjelent képviselők, az uralkodók kísérete s a tábornokai kar.

Az uralkodók és a főhercegek cerclett tartották.

A német császárnál királyunk maga vette magának a bemutatás faradságát.

Az estély 8—9 óráig tartott. Ezután az uralkodók visszavonultak és a vendégek eltávoztak.

Közepostály és kisbirtokosság.

Érdekes tanulmányt nyújt az a könyv, a mely nem régiben hagyta el a sajtót és hazánk birtokosait tünteti fel megyék, járások és községek szerint.

s mely százezer sátorban helyezkedett el a város ővező magaslatokon és sik tereken Mikor a városbeliek megértették az ellenség számdékát Jurisics parancsára mindkét külváros felgyújtották s annak népe a belváros fala mögé vonult.

Megkezdődött a védelem munkája. Szombaton az ellenség felvonatta agyuit a közeli szőlőhegyekre és lövöldöznetni kezdte a várost, kedden rá meg mindjárt általános rohamra indult. Ezt három hét alatt tizenkilencszer ismétlé, miközben aknákat ásott, a sánczárkokban falmagasságig farakásokat rögtönzött, hogy ily uton bejuthasson a szorongatott városba. De a községek éjnek idején ellenaknak ástak és lyukakat törtek a falakon, azokon kénnel, szurokkal és fagygyuval töltött horodokat lökvén ki a farakások közé, melyeket tüzes kévek segítségével meggyújtottak és megsemmisítettek. A török látván a nagy ellentállást és kifogyván már az időből, alkudozásokat kezdett. Jurisicsnak Ferdinándhoz intézett jelentése szerint Ibrahim a szultán nevében négy tekintélyes törököt küldött a városba, hogy egy-egy ház után 1 frt adót fizessen Buda várába, vagy pedig egyszer s mindenkorra kétezr magyar forintot; a gyalogság parancsnokának Jurisics gyanítva a török baját, még erre sem volt hajlandó, mondván: »Adót nem fizetek olyan után, a mi nem enyém, kétezr magyar forintom pedig nincsen».

E válasza a török nagy haragra lobbant és dühében még a végső erő kifejtésére, de egyszersmind az utolsó rohamra határozta el magát. Nem sikerült az sem. Ibrahim újra küldöttket menesztett Jurisicshoz, kit a táborában való megjelenésre szólított fel. »Látván szükségesnek — írja második jelentésében Ju-

Szoros áttekintés után arra a szomorú meggyőződésre és tapasztalatra jut az ember, hogy hazánkban elenyésző csekély a kis földbirtokosság — és azzal együtt a közepostály — azon osztálya az államnak, a mely egészséges bázist, — egészséges viszonyt és állapotot teremthet egyedül az országban. — Hazánkban jelenleg, sajnos, — mind csak nagybirtokos és paraszttelkes.

Utóbbi is nagyon megcsökkent az utolsó negyed században, különösen a felvidéken ezrevel vándoroltak ki a kis telkes gazdák Amerikába, pénzre tevéen azon kis földrészeket, a mely nem volt elég a megélhetésre, de sok az éhenhalásra.

A középostály és középbirtokosság, a melynek az ország zömét kellene képeznie, az értelmiség, az általános jóléte, a genitritá polgárságot a városokban, a handagót a vidéken, a közeletben, a politikában, a megyéken, az ma nincs.

A közép földbirtokosság képezte hazánkban mindig azon állandó alapot, a melyen a haza jóléte — emelkedett és épült.

Most ez fogyatékán van és helyét pótolja a nagybirtokosság, a mágánás viláz. A fertálymilliomos, a parvenu, és a tönkre szélén álló végzett földbirtokosok, meg a földnélküli Jánosok.

A kereskedelem és ipar pedig, míg egyrészt hazánkban csak fejlődő stadiumban van, másrészt nem bír azon stabil alappal, mint a földbirtok, — folyton variál, változik, mint a barometer áprilisban, és bizony nem egy tűzpróbát kell kiállani egyik vagy másik vállalatnak, — míg életképessé lesz. — Ez által pedig nagy töké, sok pénz megy tönkre.

Az elszegényedett telkesek, munkanélküli parasztnak pedig mindegyre vándorolnak Amerikába, Ausztraliába; a tönkrement genitry és végzett földbirtokos pedig öngyilkossá lesz, vagy szert tesz valamely »sinecura« fele hivatalra, a mely szintén már gyérülmi kezd, mert már ma a főispánok és miniszternek is kell dolgoznia és nemcsak dolgozni, hanem érteni is szakmájához.

A viszonyok és állapotok pedig napról-napra sötétebb keretet és háttérrel nyerne. Ezen pedig első sorban csak a helyes és okos nemzetgazdasági politika és a fennálló rendszernek gyökeres megváltoztatása segíthet.

A termények olcsósága, az export hiány, — a külföldi és tengeren tuli konkurrenzia illuzoriussá teszi egészen a birtokosságot.

Annak a nagybirtokosnak, elvégre rentíroz annyit, hogy fedezheti szükségleteit, amde a kisbirtokosság összerezoskad a terhek alatt.

Eddig nem vették hazánkban komolyan a nemzet gazdaság politikáját; jártak az elődök ősi nyomdokaiban. A mennyit a szűz föld önjóváltából és akaratóból adott, elég volt.

A ki 100—200 hold földdel bírt, az ur volt a maga portján és nem törődött a világgal.

A bérletdíszet nem öltött még oly dimenziót, és a hitbizományok nem állottak mint gátlok — a nemzetgazdasági fejlődés előtt.

Maga a kormány is belátta, hogy a reform szükséges ezen a téren is.

Első sorban iparágakról kell gondoskodni, hogy a termelő produktumait is itthon érte-

risics — hogy sem löporom, sem puskám, — sem emberem, ki folytatná a védelmet, azt feleltem a töröknek, hogy hozzanak kísérő levelet és két ököléből embert tussul. Ok azonnal elővévekk mellényet alól a biztosítólevelet és kettőt közülök, a kik nagy tekintélyű férfiak voltak, ott hagytak tusszul. Kimen-tém azután a várból, melynek falai előtt már vagy ezeren vártak és Ibrahim táborába kísé-riek.

Nagy pompa közepette bemutatott neki, mire ő felkelt és kezét nyújtván feültetett. Mindenekelőtt azt kérdezte tőlem, hogy felépültem-e már teljesen nyavalyából, melyben már Törökországban sinlődtém. Azután tudakozódott, hogy kapott sebeim veszélyesek-e? Ilyeneknek előrebocsátása után ékkep folytat-ta Jurisics jelentését:

»Erre oly hangon kezdett velem beszélni, mintha kegyelmet eszközölt volna számomra uránál és mintha a szultán a várost, a várat és mindent, a mi bennük van, nekem ajándé-kozná.

Fölkelvén azonban, feléje mentem, ő pedig kézsókra nyújtá kezét. En azonban te-kiintelyem megörz se végeit csak a kabátját érintem ajkaimmal s köszönetemet fejez-tem ki.

Ő erre újra leültetett s azt mondta, hogy menjek el vele kézsókra a szultánhoz, a ki ide közel van sátorában. Erre azt vala-szolám, miként tudom, hogy neki nagy befo-lyása van a szultánál s a mit megígér ő, azt megadja a szultán is; de mivel sebeim miatt nagyon elgyöngültem, engedné meg, hogy vis-zamehessek népemhez.

Vettem észre, hogy vonakodásom és ha-talmának hangoztatása meglette a kello ha-

kesithesse, hogy ne legyen utalva azt fele-áiban a külföldi gyárosoknak és fogyasztóknak odaadni.

A második remedium a hitbizományok megszorítása.

A kötött vagyon és kötött föld soha se mutatkozott áldásosnak.

A nemzetgazdasági faktorok bizonyára megtalálják a helyes utat és módot, melylyel a bajt orvosolni kell.

R.

Ujdonságok.

A dakozzunk a vizkárosultaknak!

Sárosvármegye alispánja az alább egész terjedelmében közölt felhívást küldötte be hozzánk. Bizonyára élnék emlékezetében van még lapunk olvasóink az a katasztrófa, mely Fel-ső Magyarország nagyon szegény lakosságát hajléktalanná tette, s megfosztotta utolsó be-tetevő falatjától is.

Elmondja ez a felhívás, hogy a kár mily óriási, a nyomor mily kétségbeesítő lesz a kö-zeledő tél megérkezéével, ha könyörületlen szívű emberbarátok nem fognak sietni nélkü-lözhető filléreik feláldozásával a tönkre ment szegény nép szánandó helyzetének javítására.

Nem felejt, nem nagyított, nem mester-kélt az a kép, melyet ez a felhívás elünkbe-tár. Aki ismeri felvidékünk lakosságának hel-yezetét, szegénységét, nem fog csodálkozni, ha egy romboló ar pusztító csapásnak követ-kezményeit oly sötét szímben tünteti fel Sáro-svármegye alispánja. Igaz a nyomor, való a szegény nép tönkreemése, s rá va szorul-va arra az adományra, melyet a könyörület-juttat hozzá.

Szerkesztőségünk bármily csekély adom-ányt szívesen fogad. A nálunk elhelyezett gyűjtő-iv a közönség rendelkezésére áll. A begyűlendő összeget a felhívás kérelme szer-int október hó 15-én megküldjük Sárosvármegye alispánjának, kérjük tehát a nagylelkűség filléireit mielőbb beküldeni hogy az adom-ányoknak nyilvános nyugtázását megkezdhes-sük lapunkban.

Sárosvármegye alispánjának felhívása a következő:

A f. évi agusztus hó 11-ének délutánja vést hozó volt varmegyénk három járására s grászos emléket hagyott maga után.

Az óriási felhőszakadás folytán a Szek-eső, Tapoly, Ondava és Tarca folyók és hegyi patakok nem csak kiléptek medrükből, de be-töltötték az egész medermentű völgyet s el-pusztítottak mindent utjokban.

A kár kiszámíthatatlan s a rombolás képe megdöbbentő! Mert a katasztrópha épen az aratás kezdetekor érte a varmegye legsze-gényebb makovcsait, szekesői és tapolyi já-rásait, úgy, hogy több mint 60 község egész termé-et elsodorlta, s a többi tönkretett.

A burgonya, szegény népünk főtápláléka, elrothadt; 15 község lakbázai nagyrészt ro-mokban hevernek, a többi községké pedig az ár által teljesen megvannak rongálva, ezen járások összes közlekedési eszközei tönkre-vannak téve, az utak járhatatlanok, az összes hidak elsodorvák.

Mi még ennél is borzasztóbb, az árvíz sok emberelelet is pusztított, az eddigi ada-tok szerint 25 emberlelet is aldozatul esett. Az ar elől menekülő lakosok csakl életüket menthették meg s mindenkéj oda vészt! Ma-gán az utbálózatlon okozott néylleges kár fe-lülmúlja 200,000 frtot; a földműves nép s ház-

tást s azért kértem tőle 6—10 törököt, a kik megakadólyoznák a többiek benyomulását a városba azokon a helyeken, a hol a falak át-törvekk.

Ehez azután hozzá is járult, meg-evegyezvén, hogy az ostrommal azonnal felhagy — és elrendeli a sereg elvonulását stb.

A török tényleg föl is szedelődött és el-indult a város alól, újat Bécs felé veven, melyet azonban annyira erősenek talált, hogy an-nak ostromát meg sem kísérelve, Stajer-és Tótországon keresztül ismét visszasietett tar-tományáiba.

Igy mult el a veszedelem nemcsak Kö-szeg, hanem Bécsből is, mely időközben ha-talmasan felkészülteit és elriasztotta az oz-mánt.

Juricsics jutalmul községi predikátummal bárói rangra emeltetett és 1537-ben örök bir-tokul megkapta Köszeg várát, minden hozzár-tározóival.

Birtak Köszegét még különféle német urak,azután a Nádasdyak, a Zichyek és részben a Draskovitsok, kik alatt — 1747-ben — vis-zsakapcsoltatott Magyarországhoz és 1748-ban III. Ferdinánd által a többi királyi városok sorába emeltetett; míg végre a Széchenyektol a községi uradalmat, a várost kivéve, Esterházy Pál herceg szerzé meg csere utján és 66 ezer frt felülfizetésen.

Köszeg később sokat szenvedett a hábo-ruk és és a pestis következtében. Megfogyott lakosságát német jövevény-telepekkel pó-tolták, így igen elnémetesedett. — Csak ebben a században kezdett magyarosodni — s a magyarság fejlődésére remélhetőleg jó hatással lesznek a, mostani nagy napok.

tulajdonosok kára pedig megközelíti az 1 millió forintot.

A három járásban már most vált sür-gős szükség az élelmi szerek kiosztása, mi a magas kormány által nyújtott segély szaz eddig gyűlt adakozásokból már is fogasítottatott, ez a tél azonban végelséggel fenyegeti igyekvő, józan határszéli lakókat.

A nyomor és szükség oly nagy, hogy keptelenek vagyunk önerőkből segíteni baja-nkon s ezért fordulok e szózáttal az egész nemzet-hez, biva azon mindenkor tapasztalt könyö-rület s hazafias aldozatkészségben, mely az ily vészes csapások nyomát nagylelkű adom-ányaival a lehetőség szerint enyhíti, s mely a maga baját is feledni tudja, midőn honfi-társaiért aldozatot kell hozni!

Bármily csakely adomány is előmozdít-ta a céllt: »megmenteni e bár még nem ma-gyar ajku, de mindig hazafiasan gondolkó-s s csekély, koldusbotra jutott varmegye lakó-sait, a haza hő fiait« s ezért ezen hazafii szeretetben biva, felkérem ezen gyűjtő-ivnek minél tágabb körben való körözésére s a be-gyűlendő adományoknak hozzá való kegyes elküldésére.

A gyűjtő-ivnek f. évi október hó 15-ig való visszaküldését kérem

Szívelei Merse István,
Sárosvármegye alispánja.

* Városi közgyűlés.

Meghívás az 1893. évi szept. hó 28-dik napján, csütörtökön d. e. 9 órakor a városháza nagy tanács-ter-mében tartandó rendes bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: 1. Polgármesteri jelentés 1893. évi jul. és aug. hónapokról. 2. Belügyminiszteri le-irat a községi kötelekbe felvételi jogának a ta-nácsra át nem ruházhatása tárgyában. 3. Ugyanaz: a német szövegű katonai meg-keresvények ügyében. 4. Tanácsi előterjesztés Háromszékvarmegye törvényhatósági bizottsá-gának az ártatlanul elítéltek kárpótása érdeké-ben országos törvény alkotása czéljából az országgyűlés képviselőházához intézett felirata partolási iránti megkeresvényére. 5. Ugyanaz: kir. tanfelügyelő urnak az iparos segédek szak-raj tanfolyamára az 1893. tanévre 300 frt évi segély megadása iránti megkeresésére. 6. Ugyanaz: az 1894-dik évi házipénztári költ-ség-előirányzat megállapítása iránt. 7. Ugyan-az: Zaitz Jánosnak magat a város kötelekbe felvételni kéréj folyamódványa tárgyában. 8. Ugyanaz: Pattermann Vinczenek hason-taltalmu kérvényére. 9. Ugyanaz: a nádudvári 11 hold föld eladására vonatkozólag. — 10. Ugyanaz: néh. f. ügyész Kovács Sandor ö-zvegynék jutalmazása iránt. 11. Az országos tanítói árva ház létesítéséhez szükséges telek átengedéseinek szavazat utáni átengedése. 12. Gyámmentári ellenőri, s egy számvérovéségi számtisztű, valamint az ezen állások betöltése folytán esetleg üresedésbe lévő hivatali állások választás utáni betöltése. 13. Tanácsi elő-terjesztés, arra nézve, hogy az 1887. évi szept. 26-án 6 évre megválasztott bizottsági tagoknak a f. év végéig kiterjesztett megbízatá-sa ez év végével lejárandó lévén; az ily módon és egyebként üresedésbe jövő tagsági helyek betöltése iránt intézkedés volna teendő. — 14. Ugyanaz: a koldulás előlriése s ezzel együtt a szegényügy rendezése tárgyában. 15. Ugyanaz: a városháza új egyemelettel fel-lebb építése tárgyában. 16. Ugyanaz: a ref. egyháznak, a rendszeresített 6-ik lelkeszi ál-lomás részére fa és bor-deputatium adása iránti újabb kérelmére. 17. Ugyanaz: az ipar-iszkolai bizottság újá alakítása ügyében. 18. Ugyanaz: az 1888-ik évi nyomdai számadást illetőleg. 19. Ugyanaz: az 1889-ik évi nyom-dai számadás tárgyában. 20. Ugyanaz: az 1890-ik évi nyomdai számadásra vonatkozó-zólag. 21. Ugyanaz: a f. 1893-ik évi január 30-án megtartott számonkérészek eredménye-re vonatkozólag. 22. Ugyanaz: a városi köz-i-gazgatási bizottságnak 1893. I-ső felvi jelen-tését illetőleg. 23. A polgármester tudomas va-gott betérjeszti Gróf főispán ur azon értesítvényét, mely szerint a Vertessy István főjegyző és Doktor Magos s György y tiszti alügyész ellen saját kérel-műkre folyamatba tett fegyelmi eljárat mege-lőző vizsgálát, s városi közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya által beszünttetett. 24. Ugyanannak betérjesztése, Kálmánzóhy Mór hasonlólul beszüntetett fegyelmi ügyében. 25. Tanácsi előterjesztés: Davidházy Sándor közigazgatási gyakornoknak egyéves önkente-sége indokából egy évi szabadságolása iránti kérvényre. 26. Ugyanaz: a hatósági aliorvo-soknak, az által egészségügy 1893-ik évi II-ik évi negyedébeni állásáról jelentésükre. 27. Ugyanaz: Özv. Szabó Sándorné segély iránti kérelmére. 28. Polgárosítás. 29. Nyugdíjjazások. 30. Bába oklevelek. Debreczen, 1893 szeptember 16-án Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester.

* **Maró lu**
nos, aig három e-ságának s a gyer-dozatává. Mar tő-anya az udvarra maradt kis fura pohárban felázott melyet anya mos-gyermek rögtön r-mete utcazi laká-ték, sőt mütéti d-or orvos. Azonk-segített rajta. Ma-körhözba szállított dig a kir. ügyész.

* **Öngyilk**
ról ad hírt a vend-őreg napaszamos nyilutezai 3079. gával felakasztott s a sok nélkülözé-s.

* **A gazdas**
után gyűlést tart-főszámvérő felsza-a jövő évi költő-nácsnak elfogadá-főszámvérő tová-hogy az erdő ke-a az ugy nevezett-cserhántas által-vezés városunkba.

* **Eljegyzé**
gyezte Baner Ign-ányát Amaliát. A

* **Uj kárty**
czialisták a most királyokat nem p-kártyáknak
A szocialist-egész komolyan a-czialisták festessen-a melyeken kirá-éljenzs.) Ezek há-demes öreg munk-a kártyákra. (Vih-véleménye szerin-kellene erre a-pedig egy földmiv-

* **Felhívás a**
tagjainhoz. Tisztele-kérem azon kar-leány gyermekéit-felügyelet alá öh-kat velem tudatol-egyesület Közpön-arról, hogy gyer-dozásban részesül-örömmel tudatom-Tanítók Olthona-rendekezésére ál-déki kartársaknál-dig szerdán, szo-lálkozás helyül-gok ajándékból-szaklapja, 500—-szakmunkája, ne-néhány újabb ret-éggömb, néhány r-mintája s több et-s hivon fel ügye-t nyakkal sziveske-munkat gyarapítá-ren újabb, -regió-kezügyesítő mu-nyugtázni fogom-törökveinken; t-népnepvelés ügye-dogságot hazánk-ho 18-an. A há-központi bizottság-János othton gava.

* **Kereske**
az 1893/4 tanévr-25 — okt. 1. nap-ben veszik föl-is. Az érettségi jáv-résznikkel szept. 3-szept. 29-én tartj-október hó 2-án.

* **Tüz. Teg**
zet jelzett a tűz-tesjes fel-zerelek-ötmalom utczára-Jánosné nádas te-tüz romboló erej-alig lehetett eljéj-erejüket megfesz-óra alatt lokalizá-vadt s a padlás-váratlan csapás-gyilkosságot akar-nem fogják, a k-

* **Merény**
»Magyar-Hirlap-fofoltával szembe-hogy a király vo-oláhok merénylet-latra a „Magyar-nyomatos lapudó-lalkozik, a boksza-toztatja magának-egyéb, mint egy s-mond, már hetei-dencziózus fertide-azért se lehet h-dási helye is e-pedig hol munk-a a valóságot kipi-van Köszegtel, m-igazságot!«

* **Maró lu**
nos, aig három e-ságának s a gyer-dozatává. Mar tő-anya az udvarra maradt kis fura pohárban felázott melyet anya mos-gyermek rögtön r-mete utcazi laká-ték, sőt mütéti d-or orvos. Azonk-segített rajta. Ma-körhözba szállított dig a kir. ügyész.

* **Öngyilk**
ról ad hírt a vend-őreg napaszamos nyilutezai 3079. gával felakasztott s a sok nélkülözé-s.

* **A gazdas**
után gyűlést tart-főszámvérő felsza-a jövő évi költő-nácsnak elfogadá-főszámvérő tová-hogy az erdő ke-a az ugy nevezett-cserhántas által-vezés városunkba.

* **Eljegyzé**
gyezte Baner Ign-ányát Amaliát. A

* **Uj kárty**
czialisták a most királyokat nem p-kártyáknak
A szocialist-egész komolyan a-czialisták festessen-a melyeken kirá-éljenzs.) Ezek há-demes öreg munk-a kártyákra. (Vih-véleménye szerin-kellene erre a-pedig egy földmiv-

nyok bevándorlását s elterjedését Európában föltüntető térkép, a másik kettő pedig „Czigány varázslás” czim alatt igen érdekes csoportosítáiban bemutatja a cigányok különféle talizmánjait, amulejtjeit s egyéb bűvös jeleit és varáz-eszközeit. — József főhercegnek e tudományos szempontból is becses közreműködése a Nagy Lexikon létrejöttében a műre nézve oly kitüntetés, a mely, míg egyrészt nagyban emeli a kötet becsét, érdekességét, hálára kötelezi egyúttal a nagy közönséget.

VASUTI MENETREND.

1893. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várad felé	reggel 8 ó. 40 p.
„	déli 12 ó. 52 p.
„	este 10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárad felé	délután 3 ó. 40 p.
Szatmár felé	délután 3 ó. 24 p.
„	este 7 ó. 45 p.
„	éjjel 5 ó. 09 p.
Miskolcz felé	délután 3 ó. 45 p.
„	délután 3 ó. 35 p.
„	este 7 ó. 40 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5 ó. 48 p.
„	vásártérrel 6 ó. 04 p.
„	máv-ról 8 ó. 15 p.
„	vásártérrel 3 ó. 30 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5 ó. 05 p.
„	vásártérrel 5 ó. 18 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 3 ó. 50 p.
„	vásártérrel 4 ó. 04 p.

Debreczenbe érkezik:

Debreczenbe N.-Várad-P.-Ladány felől	reggel 2 ó. 44 p.
Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
„	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
Csak Nagyvárad felől	reggel 7 ó. 48 p.
Szatmár felől	reggel 7 ó. 54 p.
„	délután 12 ó. 29 p.
„	este 10 ó. 16 p.
Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
„	déli 12 ó. 36 p.
„	este 7 ó. 20 p.
Bud-Szent-Mihály felől vásártérre	reggel 8 ó. 03 p.
„	este 8 ó. 17 p.
„	máv-ra este 7 ó. 20 p.
„	vásártérre este 7 ó. 30 p.
„	máv-ra este 7 ó. 02 p.
F.-Abony s Polgár felől vásártérre	délután 5 ó. 16 p.
„	máv-ra 5 ó. 16 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérre	reggel 7 ó. 45 p.
„	máv-ra 8 ó. — p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonateste	7 óra.
Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Püspökladány utól éri a Budapestről este 7 óra kor induló személyvonatot.	

(Egységes vasuti — zóna — idő szerint.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde. Hivatalos jegyzések szeptemb. 18. — Buza öszre 7.41 pénz, 7.43 áru, tavaszra 7.81 pénz 7.82 áru.

Tengeri 1894. máj.—jun.,ra 4.88 pénz, 4.90 Zab ösz. 6.55 pénz, 6.56 áru. — Káposztarepce aug.—szept. 15.75 pénz, 15.85 áru.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése. szeptember 16.

a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) — 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilgron felüli súlyban) — 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilgron felüli súlyban) — 4. Fialat közép (páronként 251—320 kilgr. súlyban) — 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilgrig terjedő súlyban) — 6. Nehéz (páronként 280—46 — II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 kilgron felüli súlyban) — 7. Közép (páronként 220—280 kilgr. súlyban) — 8. Könyű (páronként 220 kilgrig terjedő súlyban) — 9. Sertés létszám: szept. 15-ik napján volt készlet 184,314 darab. A hízott sertés ártírányzata: változatlan. — Hízalmai való értéts 16. — 18. — malacz (11—20 hónapos korban felhajtott) 4013 drb.

Franciaország ezüst-váltópénze. Franciaország valamennyi közpénztárában megkezdtek a kétfrankos és ötven centmes váltópénz megolvasását, az eredményt csak néhány nap múlva teszik közzé. Legutóbb 1891-ben olvastak meg Franciaországban az aranypénzt és az ötfrankosokat. Akkor mintegy 1400 millió franczia, 350 millió olasz, 325 millió belg., 7 millió svájci és 14 millió görög ötfrankos volt Franciaországban.

A takarékbetétek kamatlábnak fölemelése. A pesti hazai első takarékpénztár-egyesület október 1-től kezdve a betéteket ismét 4% mellett fogadja el. Természetes, hogy az összes betétülzettel foglalkozó intézetek kénytelenek ezt a kamatlabfölemelést követni, és így véglegesen fel-

bomlik az a kartell, melyet a betéti intézetek kötöttek. Ennek az igazán sajnós szakadásnak az lesz a szomorú következménye, hogy a hitel is megdrágul 1/10 százalékkal, a nélkül, hogy a bank fölemelte volna a kamatlabát. Pedig ha még egy ideig fentartják a 3 3/4%-os kamatlabát, a természetes tökekepződés folytán a betétek ismét felszaporodnak volna, annál is inkább, mert a betétek apadása a kamatlabaleszállítás folytán nem volt jelentékeny. Másrészt meg az alacsonyabb betéti kamatlab ugyanezen intézetek zálogleveleinek kelendőségét és árat emelte és így a kartellfelbontás érthetetlen.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Kolompér eladó.

A kir. gazdasági tanintézetnél válogatott kitünő kolompér eladó, házhoz szállítva métermázsája 2 frt. Megrendelhető a városban az igazgatóságnál.

GUTJAHR és MÜLLER
malomépítész, gépgyár és vasöntő
BUDAPESTEN
Gyár: V. külső vácozi-ut 70. szám.
Trieur és lyukázási osztály.

Ajánljuk az általunk gyártott és több mint **20.000 példányban elterjedt**

Trieurek: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.
Trieurek: a zabnak a buza közüli kiválasztására.
Buza és árpaszűrő gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza nagy választékban készlet olesó árakon.
Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Gyártunk továbbá gőzgépeket, vízi kerekeket, teljes malomberendezéseket, mü- és sima örlésű malmok részére; továbbá szerszámgepeket a vas és érczek megolgozására.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA
(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujonan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT: Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat, **ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT, TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.** Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai napilapja a **„DEBRECZEN”,** és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET, bor- és rum-vignetteket, falragaszokat, MINDENEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással jutányos árakon. Birósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

Izléses kiállítás! Jutányos árak!

Előfizetési árak helyben, vagy postán külföldre...
Egyes szám 4 k...
Előfizetési hely...
A kilenczven...

A kilenczven...
Egy szó nyilat...
Köszüti Lajos...
Szinte látjuk a...
Minden földi jó...
Az élet göröcs...
Az öt kivánság...
Lehetetlen, hog...
Ime, Kossuth...
Igen. A béke...
Ha szerte néz...
Ebben a háború...
Ez az ünnepe...
Az öt ünnepe...
Kossuth Lajos...
Mi azt kíván...
Es mégis mo...
Nem hal meg...
Egy átitó esz...